

VÝSLEDKY ZAPOJENÍ VEŘEJNOSTI DO PŘÍPRAVY NOVÉHO DĚTSKÉHO HŘIŠTĚ V ULICI BARTOŠKOVA

duben 2026

Souhrn podnětů z participace v základních školách

Úvod

Koncem března a začátkem dubna 2026 proběhlo zapojení žáků ve spolupráci s blízkými základními školami Křesomyslova, Mendíků a Táborská. Zapojila se jedna pátá a jedna sedmá třída ZŠ Křesomyslova, výběr žáků od prvního do 9. ročníku ZŠ Mendíků, žákovský parlament a jedna druhá třída ZŠ Táborská. Všem zapojeným žákům moc děkujeme za příjemnou spolupráci a řadu podnětů!

Zapojení mělo formu workshopu v rozsahu jedné vyučovací hodiny pod vedením lektora Martina Veselého a radního MČ Praha 4 Petra Opletala. Ptali jsme se nejdřív obecně, co žáci mají a nemají rádi na hřištích a poté diskutovali, jak využívají některé hřiště v okolí. Následovala diskuse o možné podobě nového hřiště, při níž byly hlavním podkladem dvě zpracované varianty řešení. Žáci zvažovali silné a slabé stránky jednotlivých variant. Cílem bylo získat kvalitativní vhled, nikoli uspořádat hlasování o variantách.

Výstupy z kontaktního zapojení žáků posloužily jako výchozí podklad pro vytvoření online ankety určené jak pro žáky základních škol, tak pro rodiče žáků mateřské a základní školy.

Souhrn podnětů

“Kostka s tobogánem” je pro mladší žáky (1. až 3. ročník) jednoznačně atraktivní. Větší atraktivitu této variantě přisuzuje také většina žáků střední věkové kategorie (4. až 6. ročníků). Mezi některými žáky střední a starší věkové kategorie nicméně opakovaně zaznělo, že kostka je sice vizuálně atraktivní, ale po několika “použitích” přestane bavit.

Druhá varianta nabízí pouze „prolézačku se skluzavkou“ a trampolínu. Dva herní prvky, které budou rychle obsazené. Naopak jako pozitivum zaznělo, že prolézací sestava polyfunkčnější, využitelná více dětmi k různým typům her, a že v létě nebude tak rozpálená. Zazněl také dotaz, jestli bude součástí prolézačky taky tyč, po které lze vyšplhat nebo sjet dolů.

Řada žáků si myslí, že u tak malého hřiště nemá cenu vymýšlet něco super originálního. Úspěch u širokého věkového spektra dětí zajistí houpačky, skluzavka a trampolíny, v případě že má být určeno i pro menší děti, také pískoviště a kolotoč. To koresponduje se závěry diskuse o oblíbených herních prvcích u mladších skupin žáků.

V oblíbě jsou houpačky hnízdové i klasické. U prvostupňových žáků je výraznější preference hnízdové houpačky. Na ní je atraktivní především to, že se může společně houpat několik kamarádů. Starší žáci vnímají pozitiva obou typů houpaček nejen pro sebe. Například klasická dvouhoupačka je dobře využitelná pro více dětí různého věku včetně předškolních. Velmi často zaznělo, že vzhledem k oblíbě houpaček napříč věkovými kategoriemi dětí by bylo ideální umístit na hřiště jak hnízdovou houpačku, tak dvouhoupačku.

Trampolíny jsou atraktivní pro většinu dětí napříč ročníky. Dá se říci, že je to sázka na jistotu. Několikrát zaznělo, že jediná trampolína na hřišti bude často vytvářet konfliktní situace (příliš mnoho zájemců různého věku o jednu atrakci). Vzešla z toho diskuse, zda by na tomto hřišti byla lepší jedna velké nebo dvě menší trampolíny. Důležité také je, aby trampolíny pružily “tak akorát”. Tj. dost na to, aby byly zábavné, ale ne příliš, aby byly nebezpečné. Děti zmínily pozitivní i negativní zkušenosti s různými zapuštěnými trampolínami.

Z odpovědi na otázku, jestli je to hřiště, kam by se žáci rádi vraceli, vychází lépe “varianta s kostkou”. Pozitivní hodnocení se objevují i u varianty “prolzáčka se skluzavkou”, nicméně ve světle celkových výsledků se jeví spíše jako místo, kde by se žáci na chvíli zastavili, když půjdou kolem, ne hřiště, kam by chodili cíleně a opakovaně. Vzhledem k velikosti a kapacitě nového hřiště však nelze ani u jedné varianty přeceňovat ani míru cílených, častých návštěv dětí školního věku, protože skladbou prvků nemůže toto hřiště konkurovat výrazně větším herním plochám v okolí.

S věkem dětí atraktivita poměrně malého dětského hřiště spíše klesá, případně je podmíněna přítomností náročnějších prvků jako jsou dlouhé lanovky, pružinové balanční prvky, dlouhé tobogány nebo třeba “překlápěčka” v Jiráskových sadech). Mnozí starší žáci chodí raději na velká polyfunkční hřiště jako je Kapitol nebo Folimanka v Praze 2, kde najdou náročnější herní prvky, ale i nabídku různých sportovních aktivit, nebo vysedávají na čistých, bezpečných místech na lavičkách, povídají si a hrají.

Hřiště by rozhodně mělo být oplocené, aby do něj nevbíhali psi, neohrožovali děti a nezanechávali po sobě výkaly. Vstup se psy navzdory zákazu například snižuje atraktivitu dětského hřiště dole v parku Jezerka.

Obecně děti citlivě vnímají stav vybavení dětských hřišť a čistotu. V případě špatného technického stavu nebo údržby atraktivita hřiště v očích dětí výrazně klesá. Stejně tak atraktivita parků a hřišť klesá, pokud se v blízkosti často vyskytují lidé pod vlivem alkoholu a jiných omamných látek, výrazně zanedbaní a zapáchající nebo hluční a agresivní. To bylo opakovaně zmíněno v případě parku Na Fidlovačce.

Nespornou výzvou zadání je omezená rozloha hřiště. Děti školního věku zřetelně preferují větší herní prostory, kam lze umístit náročnější herní prvky a kde je prostor i pro posezení/ odpočinek a neformální herní aktivity. Hodně žáků si myslí, že toto hřiště bude příliš malé, aby pojmul jak předškolní, tak školní děti, a proto je vhodné

koncipovat ho jako hřiště pro školáky (s herními prvky 6+, bez pískoviště apod.), aby na něj přirozeně směřovaly jimi preferované věkové skupiny návštěvníků.

Všechny věkové kategorie žáků přivítají na hřišti pítko.

U velké části žáků napříč věkovými kategoriemi je neoblíbený kamínkový povrch. Leze do bot, při doskoku létají kamínky kolem. Žáci chápou přínos přírodních materiálů, které vsakují vodu, ale velmi nepříjemný je blátivý povrch (klouže, děti si zamažou oblečení). Proto z pohledu většiny dětí tartan vítězí nejen nad kamínky, ale i nad štěpkou. V případě trávníku panuje obava, že tráva se brzy vyšlape, na hřišti budou nerovnosti a kaluže.

Řada dětí nemá ráda „vyboulené“ skluzavky.

K zamyšlení

Širokou podporu mezi dětmi napříč kategoriemi má návrh umístit na hřiště lanovku.

Kdyby se do vymezené plochy herní prvky šikovně poskládaly, nejspíš by se našlo místo na pískoviště nebo kolotoč pro menší děti, nebo na další herní prvek pro školáky (druhá trampolína, lanovka podél plotu, otočná tyč, síť na lezení...).

Důležité je zastínění hřiště, aby herní prvky a povrchy nebyly v teplých slunečných dnech tak rozpálené, že se nedá hřiště používat. V tomto směru nemají děti moc rády kovové prvky.

Alespoň některé lavičky by měly být umístěny pod stromy. Na hřišti nemají být jen klasické lavičky s opěradlem. Děti ocení také jiné možnosti posezení jako jsou pobytová dřevěná podia, kruhové lavičky kolem stromů nebo odpočinkové sítě.

Aby dospělí, kteří jdou na procházku se psem a menšími dětmi současně, nebrali psi dovnitř hřiště, ani je nemuseli přivazovat k plotu hřiště, vytvořit vedle dětského hřiště malé psí hřiště, aby si tam mohli psi hrát.

Aby sedáky na dvojhoupačce byly umístěny různě vysoko, pro malé i starší děti.

Tobogány jsou atraktivní pro svou délku a točivost, díky čemuž působí „dobrodružně“. Tento tobogán se jeví krátký. Pro malé děti tento herní prvek určený není. A bude tento tobogán dost atraktivní pro školáky?

Nebude v létě uvnitř kostky velmi horko a případně (po letních deštích) velmi vlhko/parno? Nebude uvnitř kostky nepořádek? Některé děti mají negativní zkušenosti se znečištěním nebo vandalismem uvnitř uzavřených herních prvků.

1. Úvod a metodika online průzkumu

Městská část Praha 4 plánuje v letošním roce vybudovat nové dětské hřiště v ulici Bartoškova, které se nachází naproti podchodu k nádraží Praha-Vršovice. Hřiště má být určeno primárně pro děti ve věku od 6 do 12 let, přičemž projekt zohledňuje také potřeby mladších i starších sourozenců. Cílem dotazníkového šetření bylo zjistit, které z možných řešení – daných velikostí a tvarem pozemku – odpovídají preferencím budoucích uživatelů hřiště a jejich rodičů.

Dotazník byl vytvořen v systému LimeSurvey a distribuován online. Šetření probíhalo v dubnu 2026 a bylo zcela anonymní. Dotazník měl dvě samostatné větve: větev A pro žáky/žákyně (děti) a větev B pro rodiče/dospělý doprovod. Respondenti byli vyzváni, aby v případě vyplňování za sebe i za dítě vyplnili dotazník dvakrát – jednou v roli dítěte, podruhé v roli rodiče. Tento přístup umožňuje analyzovat preference obou skupin nezávisle na sobě.

Celkem se dotazníku zúčastnilo 1 052 respondentů, z toho 206 dětí (19,6 %) a 846 rodičů či dospělých doprovodů (80,4 %). Rozložení odpovědí mezi oběma skupinami naznačuje silný zájem rodičů o podobu nového hřiště, ale také dostatečnou účast samotných dětí, jejichž hlas je pro rozhodování klíčový. Nízká účast dětí oproti rodičům je dána především tím, že dotazník byl primárně šířen přes školní kanály a rodičovská společenství, kde rodiče tvoří přirozenou majoritu respondentů.

Pro analýzu dat byla zvolena metodologie MECE (Mutually Exclusive, Collectively Exhaustive), která zajišťuje, že všechny aspekty problému jsou pokryty bez překryvů mezi kategoriemi. Data jsou rozdělena na dvě hlavní skupiny (děti a rodiče), přičemž každá skupina je analyzována z hlediska demografického složení a odpovědí na uzavřené i otevřené otázky. U rodičů je navíc provedeno srovnání mezi podskupinami s předškolními a školními dětmi, neboť obě skupiny dosáhly statisticky relevantní velikosti (348 respektive 366 respondentů).

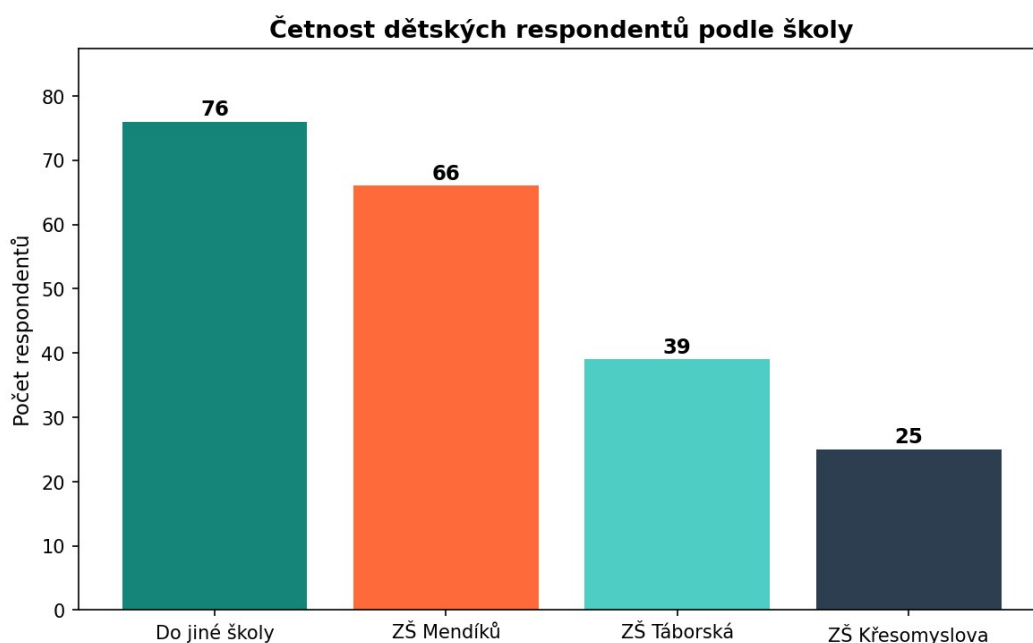
2. Respondenti – děti

Větve A dotazníku se zúčastnilo celkem 206 dětí. Následující podkapitoly přináší podrobný rozbor demografického složení dětských respondentů a statistické vyhodnocení jejich odpovědí na jednotlivé uzavřené otázky, včetně průřezových analýz podle ročníků a věkových kategorií.

2.1 Četnost respondentů podle škol

Dětské respondenty byli dotázáni, do které školy chodí. Nabízeny byly tři místní základní školy (ZŠ Křesomyslova, ZŠ Mendíků, ZŠ Tábořská) a možnost „Do jiné školy“. Výsledky ukazují, že největší skupinu tvoří žáci z jiných škol (76 respondentů, 36,9 %). Z nejbližších základních škol má největší zastoupení ZŠ Mendíků (66 dětí, 32,0 %), následuje ZŠ Tábořská (39 dětí, 18,9 %) a ZŠ Křesomyslova (25 dětí, 12,1 %).

Škola	Počet	Podíl (%)
Do jiné školy	76	36,9 %
ZŠ Mendíků	66	32,0 %
ZŠ Tábořská	39	18,9 %
ZŠ Křesomyslova	25	12,1 %

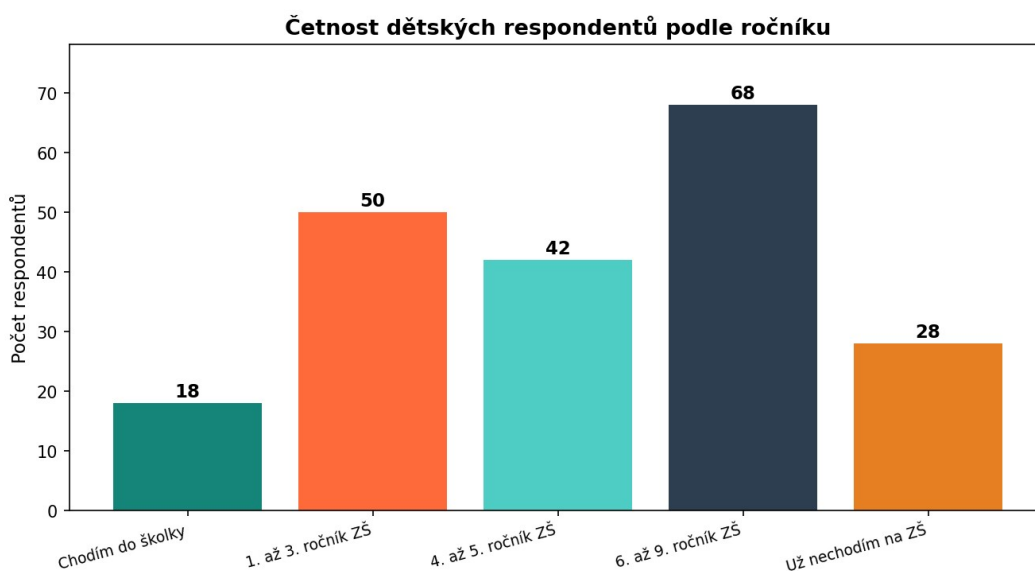
Obrázek 1: Četnost dětských respondentů podle školy

2.2 Četnost respondentů podle ročníků

Děti byly rozděleny do pěti věkových kategorií podle ročníku, který navštěvují. Nejpočetnější skupinou jsou žáci 6. až 9. ročníku ZŠ (68 dětí, 33,0 %). Následují žáci 1. až 3. ročníku ZŠ (50 dětí, 24,3 %) a 4. až 5. ročníku

ZŠ (42 dětí, 20,4 %). Překvapivě silné je zastoupení dětí, které už nechodí na ZŠ (28 respondentů, 13,6 %) – jde pravděpodobně o studenty víceletých gymnázií žijící v okolí hřiště. Zastoupeny jsou rovněž názory předškolních dětí, které vyplnily dotazník s pomocí rodičů (18 dětí, 8,7 %).

Ročník	Počet	Podíl (%)
Chodím do školky	18	8,7 %
1. až 3. ročník ZŠ	50	24,3 %
4. až 5. ročník ZŠ	42	20,4 %
6. až 9. ročník ZŠ	68	33,0 %
Už nechodím na ZŠ	28	13,6 %

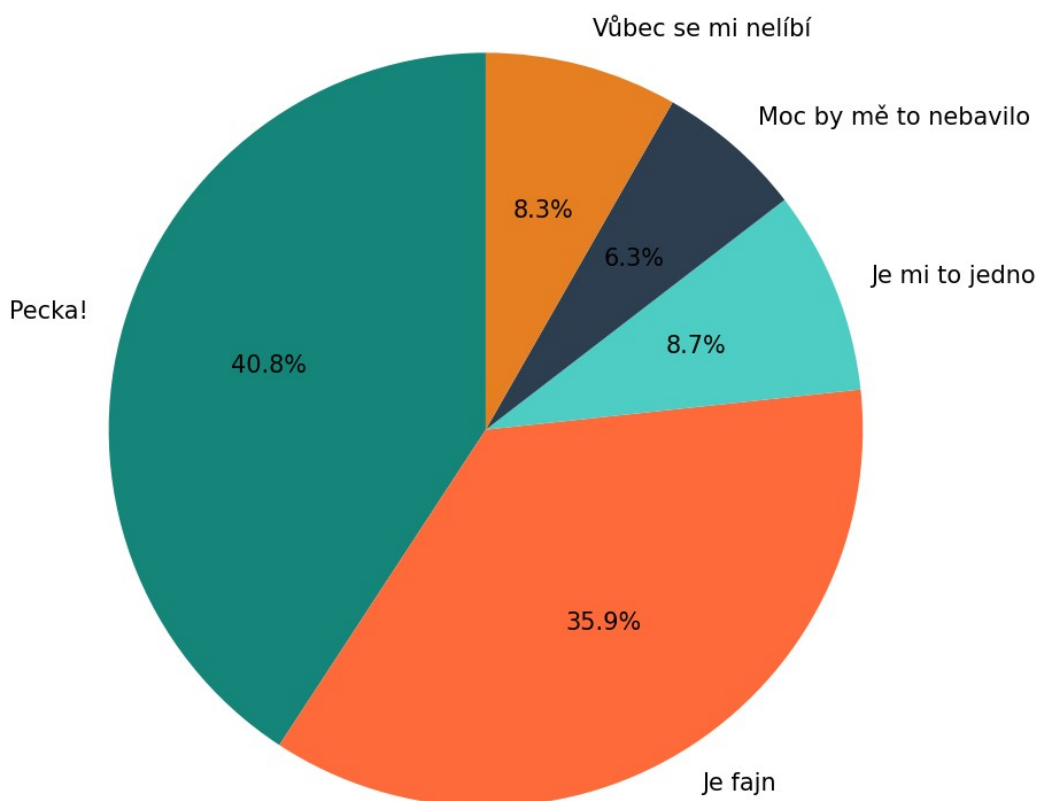

Obrázek 2: Četnost dětských respondentů podle ročníku

2.3 Hodnocení herní sestavy „kostka s tobogánem“

Herní sestava „kostka s tobogánem“ získala mezi dětmi převážně pozitivní hodnocení. Celkem 84 dětí (40,8 %) označilo prvek jako „Pecka! Tam bych byl/a pořád“ a dalších 74 dětí (35,9 %) uvedlo, že je „fajn a občas by si na ní hrálo“. Pozitivní hodnocení (Pecka + Je fajn) tak představuje 76,7 % všech odpovědí. Na opačném konci spektra se nachází 17 dětí (8,3 %), kterým se kostka „vůbec nelíbí“, a 13 dětí (6,3 %), kterým by se „moc nebavilo“. Neutrální postoj („Je mi to jedno“) zaujalo 18 respondentů (8,7 %). Celkově lze konstatovat, že kostka s tobogánem je většinou dětí pozitivně přijímána.

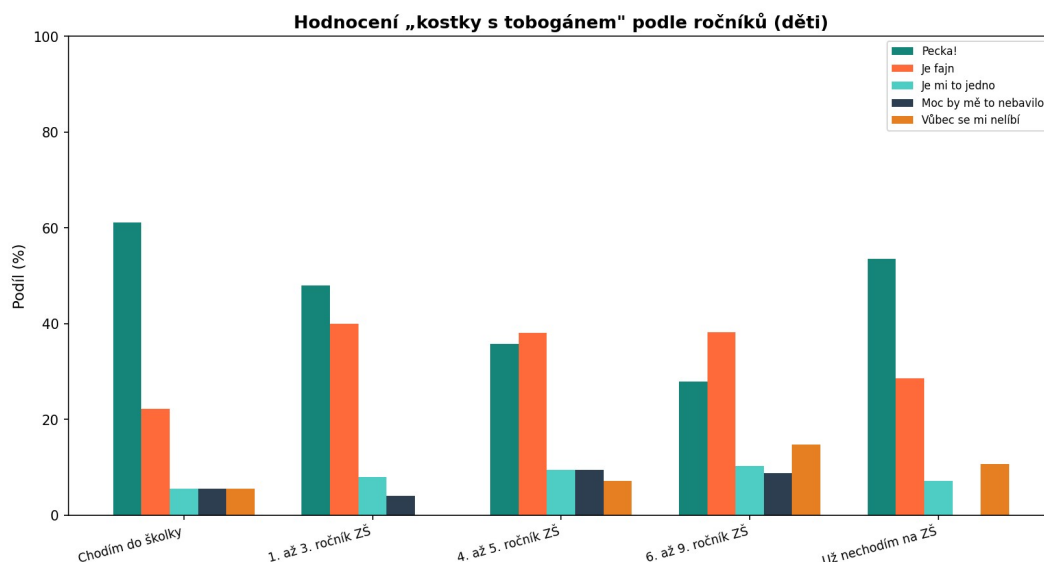
Hodnocení „kostky s tobogánem“ - děti celkem

Obrázek 3: Hodnocení kostky s tobogánem – děti celkem

2.3.1 Hodnocení kostky podle ročníků

Průřezová analýza podle ročníků odhaluje výrazné rozdíly ve vnímání kostky s tobogánem. Nejmladší děti (1.–3. ročník ZŠ) hodnotí kostku nejpříznivěji – žádné dítě v této kategorii nevybralo nejzápornější odpověď. U dětí 4.–5. ročníku je pozitivní hodnocení stále silné, ale objevují se první kritické hlasy. Nejstarší děti (6.–9. ročník ZŠ) jsou nejkritičtější: 10 z nich (14,7 %) uvedlo, že se jim kostka „vůbec nelíbí“, což je výrazně více než u mladších ročníků. Děti, které už nechodí na ZŠ, vykazují podobně kritický postoj jako nejstarší školáci. Tento trend naznačuje, že kostka s tobogánem je atraktivnější pro mladší děti, zatímco starší žáci vnímají prvek jako nedostatečně náročný nebo atraktivní. Tyto výsledky korespondují se zjištěními kontaktní participace ve školách a potvrzují oprávněnost argumentu těch žáků, kteří zmínili, že tento herní prvek je sice vizuálně atraktivní, ale má jen omezenou šíři využití, takže dříve přestane bavit.

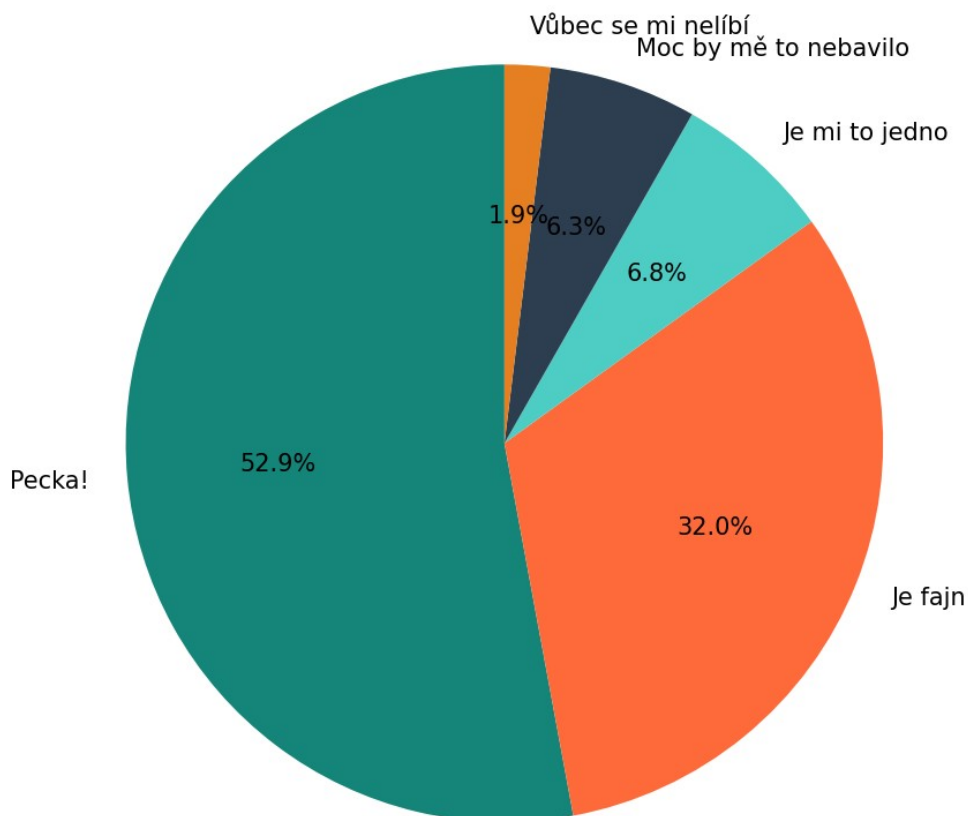

Obrázek 4: Hodnocení kostky s tobogánem podle ročníků (děti)

2.4 Hodnocení „šplhací herní soustavy se skluzavkou“

Šplhací herní soustava se skluzavkou získala mezi dětmi velmi pozitivní hodnocení. Celkem 109 dětí (52,9 %) označilo prvek jako „Pecka!“ a dalších 66 dětí (32,0 %) uvedlo pozitivní hodnocení „Je fajn“. Celkově pozitivní hodnocení tak dosahuje 85,0 %, což je o 8,3 procentního bodu více než u kostky s tobogánem. Pouze 4 děti (1,9 %) uvedly, že se jim prvek „vůbec nelíbí“, a 13 dětí (6,3 %) by se na něm „moc nebavilo“. Neutrální stanovisko zaujalo 14 respondentů (6,8 %). Tyto výsledky ukazují, že vhodnější volbou pro nové hřiště by byla šplhací soustava.

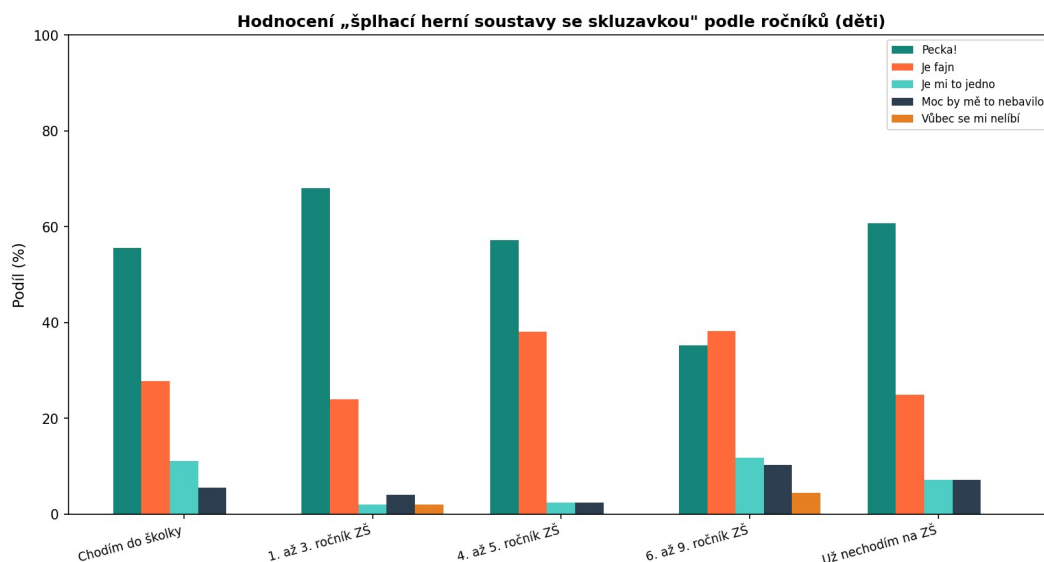
Hodnocení „šplhací soustavy se skluzavkou" - děti celkem

Obrázek 5: Hodnocení šplhací soustavy – děti celkem

2.4.1 Hodnocení šplhací soustavy podle ročníků

Šplhací soustava líbí dětem napříč všemi věkovými kategoriemi, a to statisticky významně více než kostka s tobogánem. U nejmladších dětí (1.–3. ročník) je podíl pozitivních odpovědí nejvyšší, ale i u nejstarší kategorie (6.–9. ročník ZŠ) převládá pozitivní vnímání. Pouze u starších dětí se objevuje mírný pokles nadšení, ale i tak zůstává podíl pozitivních hodnocení nad 80 %. Děti předškolního věku hodnotí šplhací soustavu příznivě, avšak jejich nízký počet (18) neumožňuje spolehlivou statistickou generalizaci. Celkově lze konstatovat, že šplhací herní soustava je přijímána pozitivně napříč věkovým spektrem a představuje bezpečnější volbu z hlediska celkové spokojenosti budoucích uživatelů hřiště.

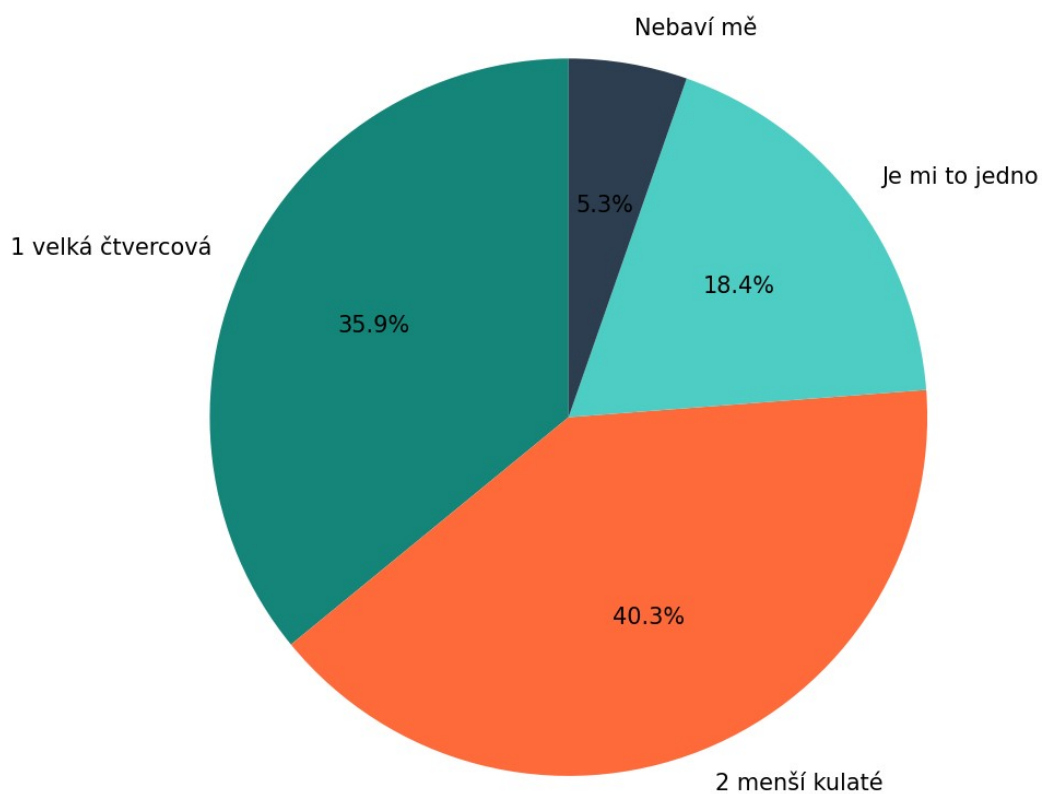

Obrázek 6: Hodnocení šplhací soustavy podle ročníků (děti)

2.5 Preference trampolín

V otázce trampolín se děti nejčastěji přiklonily k variantě dvou menších kulatých trampolín (83 dětí, 40,3 %), následována jednou velkou čtvercovou trampolínou 2×2 m (74 dětí, 35,9 %). Celkem 38 dětí (18,4 %) uvedlo, že je jim to jedno, protože „obojí je super“, a 11 dětí (5,3 %) trampolíny vyloženě nevyhledává a preferuje jiné prvky. Preference dvou menších trampolín je sice nejčetnější, ale rozdíl mezi oběma variantami není příliš velký, což naznačuje, že obě řešení jsou pro děti přijatelná. Výsledky každopádně potvrzují, že trampolíny jsou oblíbenými herními prvky naprosté většiny dětí.

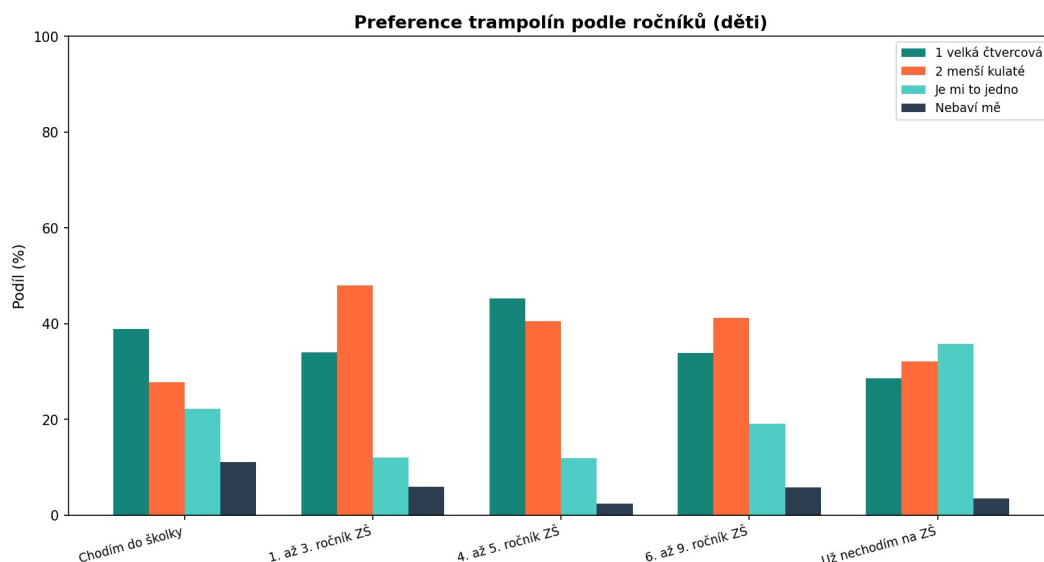
Preference trampolín - děti celkem

Obrázek 7: Preference trampolín – děti celkem

2.5.1 Preference trampolín podle ročníků

Analýza podle ročníků ukazuje, že preference trampolín se mírně liší podle věku. Mladší děti (1.–3. ročník ZŠ) preferují dvě menší kulaté trampolíny (24 z 50, tedy 48,0 %), zatímco u nejstarší kategorie (6.–9. ročník ZŠ) je rozdíl mezi variantami menší (28 vs. 22).

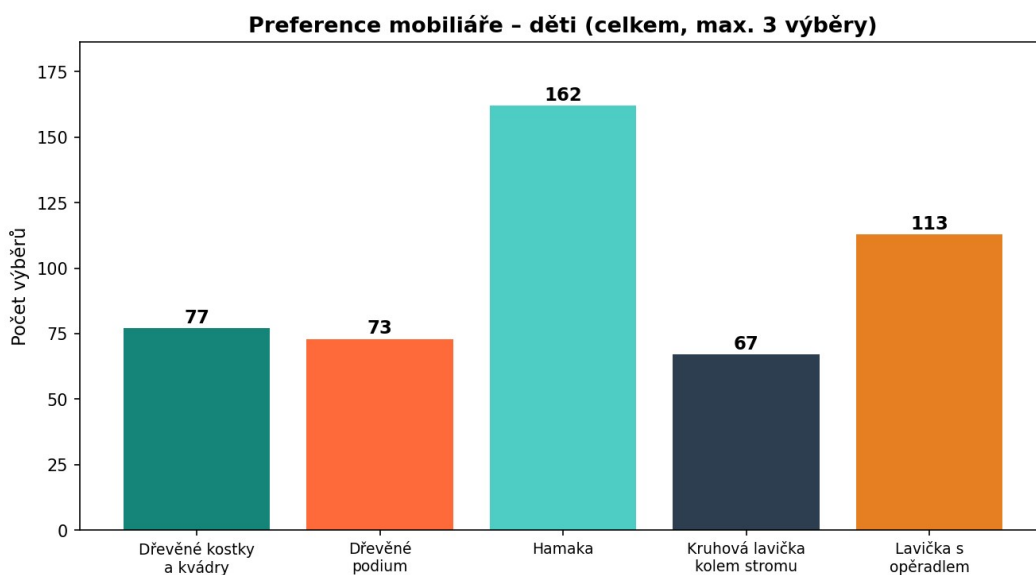

Obrázek 8: Preference trampolín podle ročníků (děti)

2.6 Preference mobiliáře – odpočinkové prvky

Děti si mohly vybrat maximálně tři typy mobiliáře pro odpočinek na hřišti. Jasným vítězem je hamaka, kterou si vybralo 162 dětí (78,6 %), což z ní činí nejpopulárnější odpočinkový prvek vůbec. Na druhém místě se umístily lavička s opěradlem (113 dětí, 54,9 %), následovaná dřevěnými kostkami a kvádry (77 dětí, 37,4 %), dřevěným podiem (73 dětí, 35,4 %) a kruhovou lavičkou kolem stromu (67 dětí, 32,5 %). Výrazná preference hamaky mezi dětmi souvisí s jejím hravým charakterem – děti hamaku vnímají spíše jako herní prvek než jako tradiční sezení, což je pro ně na hřišti přirozeně atraktivnější.

Mobiliář	Počet výběrů	Podíl (%)
Hamaka	162	78,6 %
Lavičky s opěradlem	113	54,9 %
Dřevěné kostky a kvádry	77	37,4 %
Dřevěné podium	73	35,4 %
Kruhová lavička kolem stromu	67	32,5 %

Obrázek 9: Preference mobiliáře – děti celkem

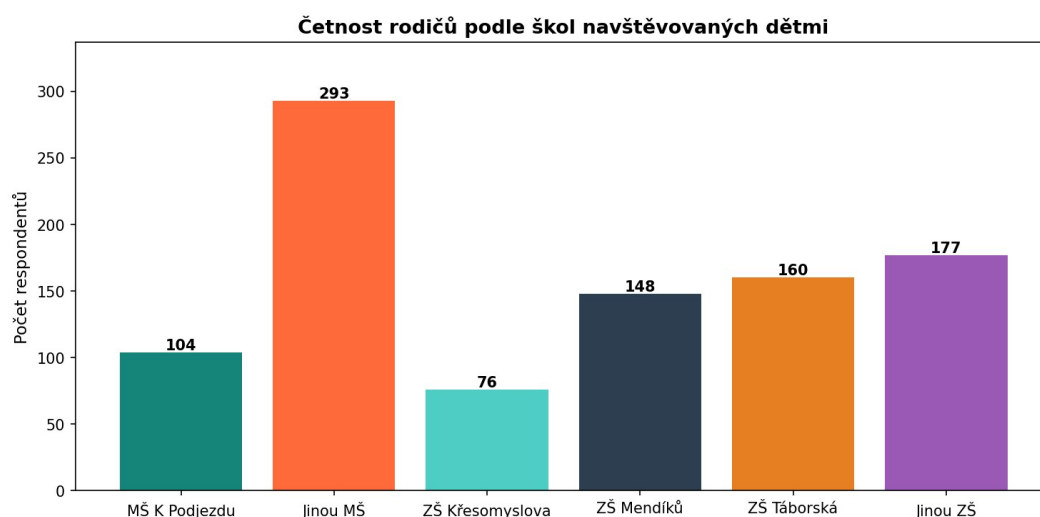
3. Respondenti – rodiče

Větve B dotazníku se zúčastnilo celkem 846 rodičů či jiných dospělých doprovázejících děti na hřiště, což představuje 80,4 % všech respondentů. Rodiče odpovídali na obdobné otázky jako děti, ale s odlišným zaměřením – zatímco děti hodnotily, jak se jim prvek líbí, rodiče posuzovali atraktivitu herních prvků pro své děti. Tento posun v perspektivě umožňuje porovnat, zda preference rodičů odpovídají tomu, co si přejí samy děti.

3.1 Četnost rodičů podle škol navštěvovaných dětí

Rodiči měli možnost vybrat více škol a školek, které jejich děti navštěvují (multi-select). Nejčastěji zvolenou institucí je „jiná mateřská škola“ (293 rodičů, 34,6 %), což ukazuje na velký zájem rodin s předškolními dětmi z širšího okolí. Druhou nejčastější možností je „jiná základní škola“ (177 rodičů, 20,9 %). Z místních základních škol vede ZŠ Táborská (160 rodičů, 18,9 %), následovaná ZŠ Mendíků (148 rodičů, 17,5 %). MŠ K Podjezdu je zastoupena 104 rodiči (12,3 %) a ZŠ Křesomyslova 76 rodiči (9,0 %).

Škola / školka	Počet rodičů	Podíl (%)
Jinou mateřskou školu	293	34,6 %
Jinou základní školu	177	20,9 %
ZŠ Táborská	160	18,9 %
ZŠ Mendíků	148	17,5 %
MŠ K Podjezdu	104	12,3 %
ZŠ Křesomyslova	76	9,0 %

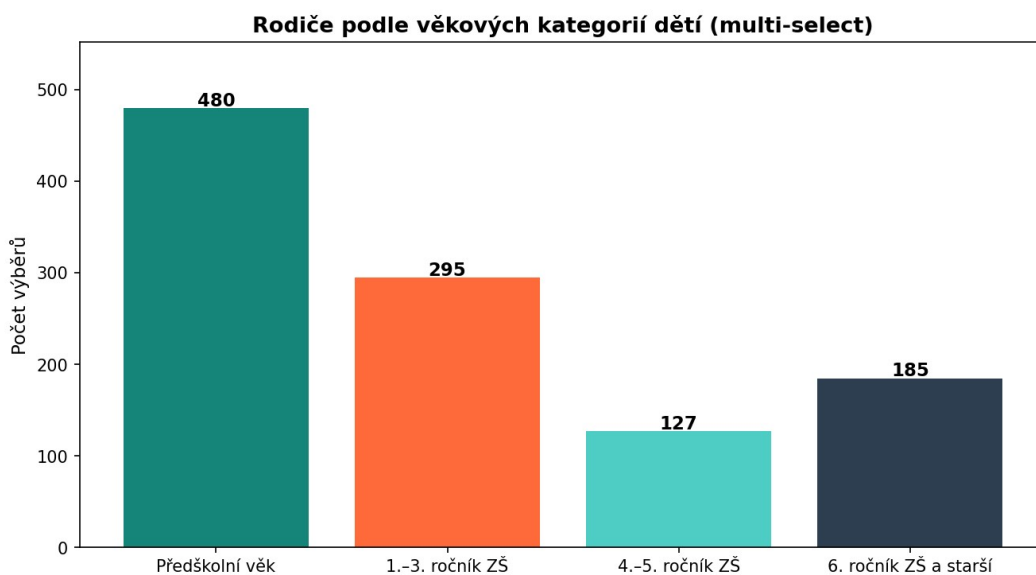

Obrázek 10: Četnost rodičů podle škol navštěvovaných dětmi

3.2 Četnost rodičů podle věkových kategorií dětí

Věkové složení dětí respondentů-rodičů ukazuje silné zastoupení rodin s předškoláky: 480 rodičů (56,7 %) uvedlo, že má dítě v předškolním věku. Druhou nejpočetnější skupinou jsou rodiče dětí v 1.–3. ročníku ZŠ (295 rodičů, 34,9 %), následují rodiče dětí od 6. ročníku ZŠ a starších (185 rodičů, 21,9 %) a rodiče dětí ve 4.–5. ročníku ZŠ (127 rodičů, 15,0 %). Protože šlo o multikriteriální otázku (rodiče s více dětmi mohli vybrat více kategorií), součet procent přesahuje 100 %. Významné zastoupení předškolních dětí je důležité z hlediska plánování hřiště – i když je hřiště primárně určeno pro děti 6–12 let, je zřejmé, že mladší sourozenci budou hřiště často navštěvovat a je nutné zohlednit i jejich potřeby.

Věková kategorie	Počet rodičů	Podíl (%)
Předškolní věk	480	56,7 %
1. až 3. ročník ZŠ	295	34,9 %
6. ročník ZŠ a starší	185	21,9 %
4. až 5. ročník ZŠ	127	15,0 %

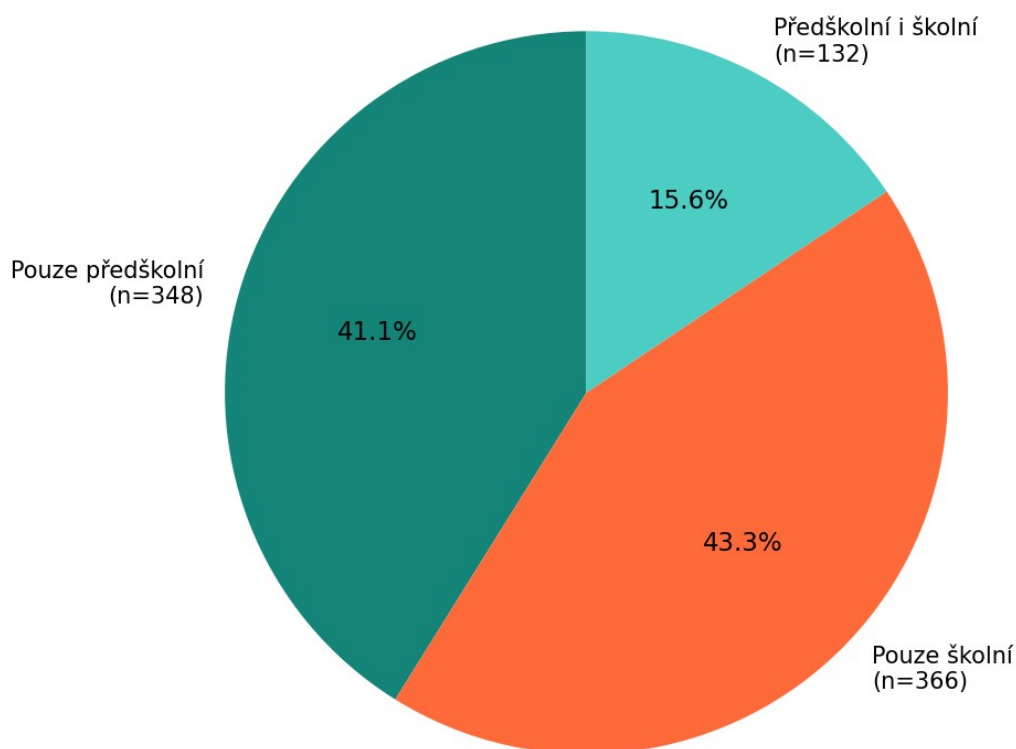
Obrázek 11: Rodiče podle věkových kategorií dětí

3.3 Podskupiny rodičů podle věku dětí

Pro hlubší analýzu byli rodiče rozděleni do tří podskupin podle toho, jaké věkové kategorie dětí mají. Rodiče pouze předškolních dětí tvoří největší skupinu (348 respondentů, 41,1 %), těsně následovaná rodiči pouze školních dětí (366 respondentů, 43,3 %). Rodiče, kteří mají předškolní i školní děti současně, tvoří 132 respondentů (15,6 %). Obě hlavní podskupiny přesahují hranici 100 respondentů, což umožňuje statisticky relevantní srovnání jejich preferencí v dalších podkapitolách. Toto srovnání je obzvláště cenné, protože předškolní a školní děti mají odlišné potřeby z hlediska bezpečnosti, fyzické náročnosti herních prvků a způsobu využívání veřejného prostoru.

Podskupina	Počet rodičů	Podíl (%)
Pouze předškolní děti	348	41,1 %
Pouze školní děti	366	43,3 %
Předškolní i školní děti	132	15,6 %

Složení rodičů podle věku dětí

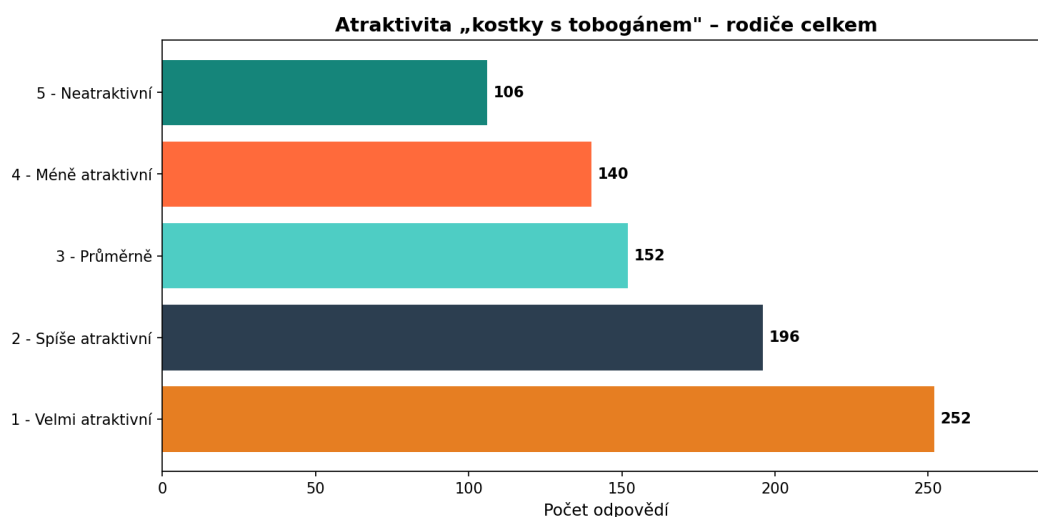

Obrázek 12: Složení rodičů podle věku dětí

3.4 Atraktivita „kostky s tobogánem" – rodiče celkem

Rodiče hodnotili atraktivitu kostky s tobogánem pro své děti na pětistupňové škále (1 = velmi atraktivní, 5 = zcela neatraktivní). Celkem 252 rodičů (29,8 %) označilo prvek jako „velmi atraktivní" a 196 rodičů (23,2 %) jako „spíše atraktivní". Pozitivní hodnocení (1 + 2) tak představuje 53,0 % odpovědí. Průměrně atraktivní prvek hodnotí 152 rodičů (18,0 %), zatímco negativní hodnocení (4 + 5) podalo 246 rodičů (29,0 %). Ve srovnání s dětmi, z nichž 76,7 % hodnotilo kostku pozitivně, jsou rodiče výrazně skeptičtější. Tento rozdíl může souviset s obavami rodičů o bezpečnost, údržbu a vhodnost prvku pro jejich konkrétní děti.

Hodnocení	Počet	Podíl (%)
1 – Velmi atraktivní	252	29,8 %
2 – Spíše atraktivní	196	23,2 %
3 – Průměrně atraktivní	152	18,0 %
4 – Méně atraktivní	140	16,5 %
5 – Zcela neatraktivní	106	12,5 %

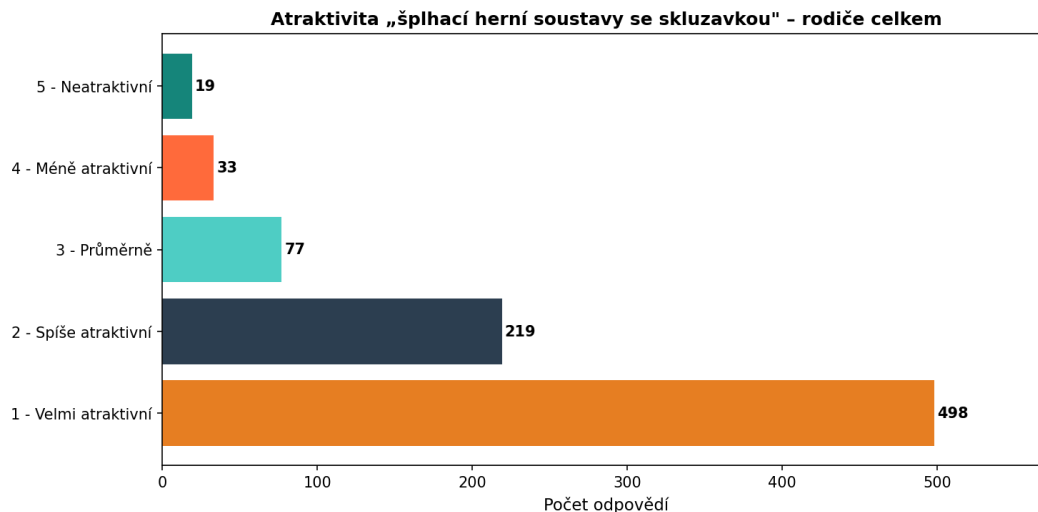

Obrázek 13: Atraktivita kostky s tobogánem – rodiče celkem

3.5 Atraktivita „šplhací herní soustavy se skluzavkou“ – rodiče celkem

Šplhací herní soustava se skluzavkou získala od rodičů výrazně lepší hodnocení než kostka s tobogánem. Celkem 498 rodičů (58,9 %) označilo prvek jako „velmi atraktivní“ a 219 rodičů (25,9 %) jako „spíše atraktivní“. Pozitivní hodnocení tak dosahuje 84,9 %, což je v podstatě shodné s hodnocením dětí (85,0 %). Pouze 19 rodičů (2,2 %) považuje prvek za zcela neatraktivní, a 33 rodičů (3,9 %) ho hodnotí jako méně atraktivní. Téměř shodné hodnocení mezi dětmi a rodiči ukazuje na silný konsenzus ohledně vhodnosti tohoto prvku. Rodiče zjevně vnímají šplhací soustavu jako bezpečnější, pestřejší a pro širší věkové spektrum vhodnější prvek než kostku s tobogánem.

Hodnocení	Počet	Podíl (%)
1 – Velmi atraktivní	498	58,9 %
2 – Spíše atraktivní	219	25,9 %
3 – Průměrně atraktivní	77	9,1 %
4 – Méně atraktivní	33	3,9 %
5 – Zcela neatraktivní	19	2,2 %

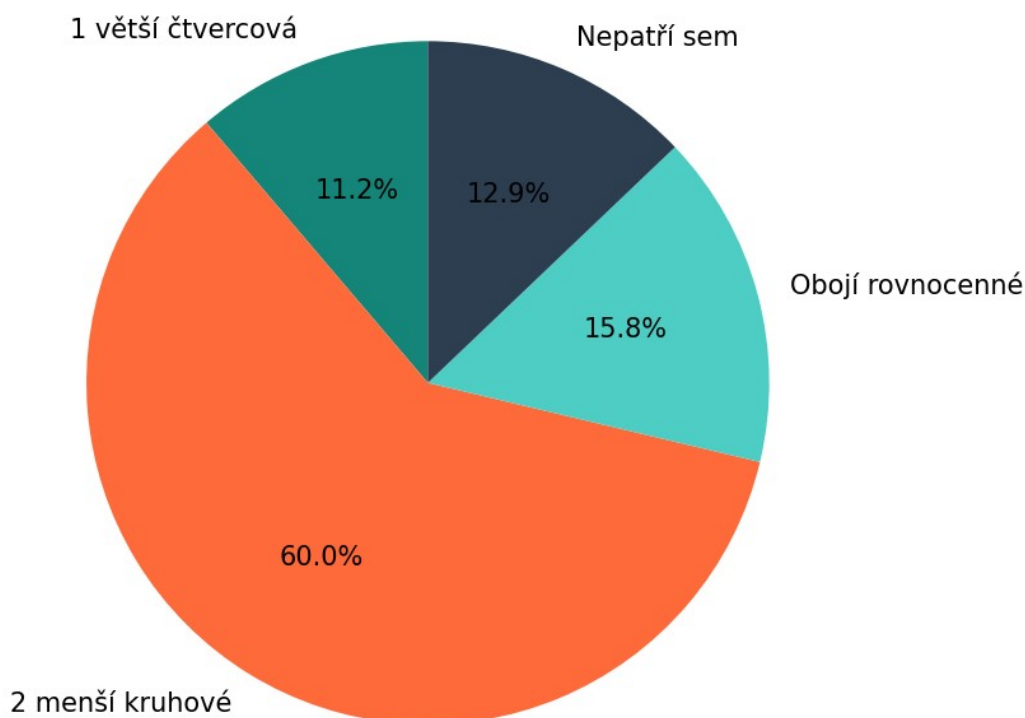

Obrázek 14: Atraktivita šplhací soustavy – rodiče celkem

3.6 Preference trampolín – rodiče celkem

Mezi rodiči dominuje preference dvou menších kruhových trampolín: zvolilo je 508 rodičů (60,1 %), což je výrazně více než u dětí (40,3 %). Jednu větší čtvercovou trampolínu preferuje pouze 95 rodičů (11,2 %). Celkem 134 rodičů (15,9 %) považuje obě řešení za rovnocenná, a 109 rodičů (12,9 %) se domnívá, že trampolíny na toto hřiště vůbec nepatří. Značný podíl rodičů odmítajících trampolíny na tomto hřišti (12,9 %) souvisí s obavami o bezpečnost – trampolíny jsou vnímány jako prvek s vyšším rizikem úrazu, zejména při souběžném používání více dětmi. Dvě menší trampolíny jsou rodiči preferovány zejména proto, že umožní, aby současně skákalo více dětí, i různého věku. Především se tak riziku konfliktů mezi dětmi a částečně i riziku úrazů.

Preference trampolín - rodiče celkem

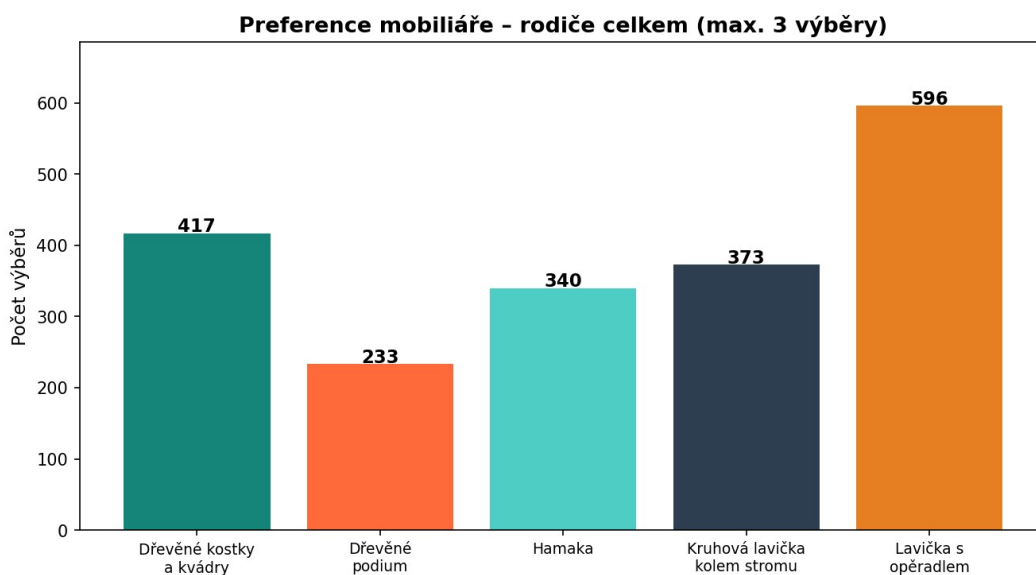

Obrázek 15: Preference trampolín – rodiče celkem

3.7 Preference mobiliáře – rodiče celkem

Rodiče měli stejně jako děti možnost vybrat maximálně tři typy mobiliáře. Nejčastěji voleným prvkem je lavička s opěradlem (596 rodičů, 70,4 %), která představuje praktické a pohodlné sezení pro dospělý doprovod. Druhou nejčastější volbou jsou dřevěné kostky a kvádry (417 rodičů, 49,3 %), následované kruhovou lavičkou kolem stromu (373 rodičů, 44,1 %), hamakou (340 rodičů, 40,2 %) a dřevěným podiem (233 rodičů, 27,5 %). Na rozdíl od dětí, které jednoznačně preferují hamaku, rodiče upřednostňují praktičtější sezení (lavička s opěradlem). Tento rozdíl je logický – rodiče potřebují pohodlné sezení pro sledování dětí, zatímco děti vnímají hamaku jako herní prvek.

Mobiliář	Počet výběrů	Podíl (%)
Lavička s opěradlem	596	70,4 %
Dřevěné kostky a kvádry	417	49,3 %
Kruhová lavička kolem stromu	373	44,1 %
Hamaka	340	40,2 %
Dřevěné podium	233	27,5 %

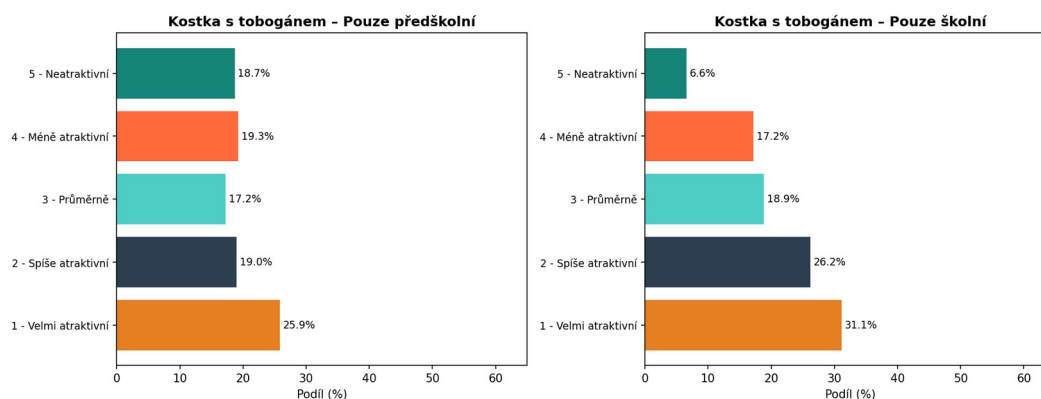
Obrázek 16: Preference mobiliáře – rodiče celkem

3.8 Srovnání odpovědí: rodiče pouze předškolních vs pouze školních dětí

Vzhledem k tomu, že obě podskupiny rodičů dosáhly statisticky relevantní velikosti (pouze předškolní: n=348, pouze školní: n=366), je možné provést srovnávací analýzu jejich preferencí. Toto srovnání je důležité, protože předškolní a školní děti mají odlišné potřeby z hlediska bezpečnosti, fyzické náročnosti herních prvků a způsobu využívání hřiště. Rodiče těchto dvou skupin proto mohou hodnotit navržené prvky z odlišných perspektiv.

3.8.1 Kostka s tobogánem – srovnání

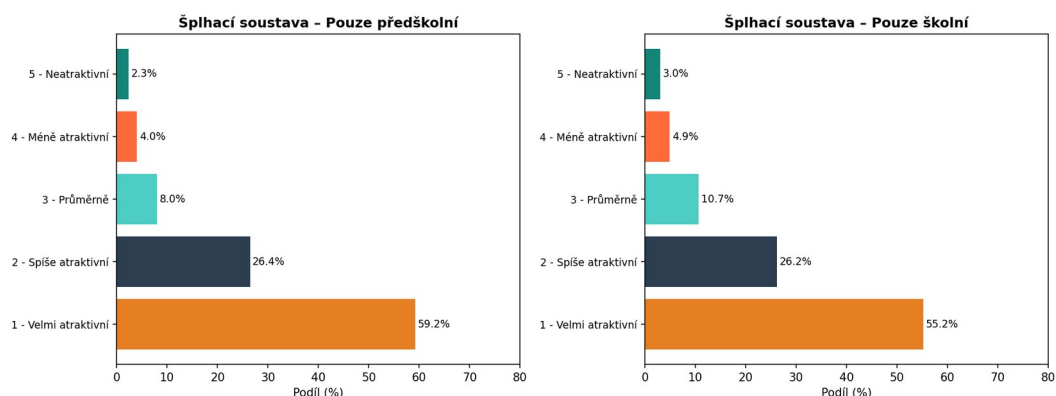
Rodiče pouze školních dětí hodnotí kostku s tobogánem příznivěji než rodiče předškolních dětí. Zatímco u rodičů předškolních dětí převažuje spíše neutrální až negativní hodnocení, rodiče školních dětí častěji volí pozitivní hodnocení. Tento rozdíl je dán tím, že kostka s tobogánem je primárně určena pro starší děti a rodiče předškoláků přirozeně vnímají prvek jako méně vhodný pro jejich potomky. Zároveň se rodiče předškolních dětí častěji obávají bezpečnostních rizik spojených s tobogánem.

Obrázek 17: Kostka s tobogánem – srovnání předškolní vs školní rodiče

3.8.2 Šplhací herní soustava – srovnání

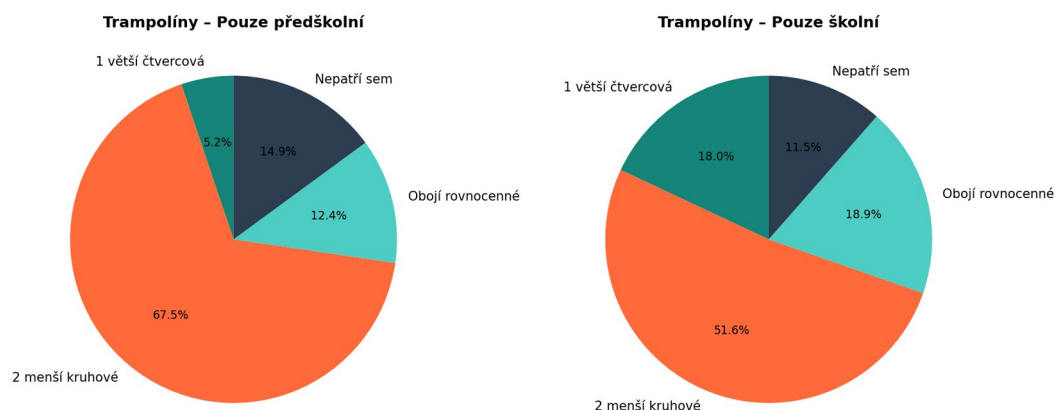
Šplhací herní soustava se skluzavkou je hodnocena velmi pozitivně oběma skupinami rodičů, ale rodiče školních dětí vykazují ještě vyšší míru nadšení. U rodičů předškolních dětí je podíl nejvyššího hodnocení (1 – velmi atraktivní) nižší, ale stále výrazně převyšuje negativní hodnocení. Obě skupiny se shodují, že šplhací soustava je vhodnější volbou než kostka s tobogánem. Toto zjištění je v souladu s odpověďmi dětí a potvrzuje, že šplhací soustava představuje bezpečnější a herně zajímavější volbu pro širší spektrum uživatelů.

Obrázek 18: Šplhací soustava – srovnání předškolní vs školní rodiče

3.8.3 Trampolíny – srovnání

Obě skupiny rodičů preferují dvě menší kruhové trampolíny, ale rodiče školních dětí vykazují výrazně vyšší podíl odpovědí, že trampolíny na toto hřiště nepatří. Tento postoj může souviset s obavami o bezpečnost starších dětí, které mají tendenci používat trampolíny způsobem, který zvyšuje riziko úrazu. Rodiče předškolních dětí naopak častěji volí variantu „obojí rovnocenné“, což naznačuje menší rozlišování mezi typy trampolín a spíše obecný zájem o tento prvek. Zajímavý je také vyšší podíl rodičů školních dětí, kteří trampolíny zcela odmítají – tento postoj je v souladu s komentáři, které zdůrazňují existenci trampolín v nedalekém parku Jiřího Koláře a pochybnosti o vhodnosti dalšího umístění v okolí.

Obrázek 19: Trampolíny – srovnání předškolní vs školní rodiče

4. Otevřené otázky – tematické kategorizace komentářů

V závěru dotazníku měli respondenti možnost volně se vyjádřit k výstavbě nového dětského hřiště. Tato otevřená otázka poskytla cenné kvalitativní data na prosazení témat, která nebyla v uzavřených otázkách zachycena. Celkem 52 dětí a 259 rodičů využilo možnost komentáře. Pro přehlednost byly komentáře rozříděny do tematických kategorií s uvedením počtu výskytů a reprezentativních citací.

4.1 Komentáře dětí (52 komentářů)

Komentáře dětí se soustředí především na konkrétní herní prvky, které by si přály na hřišti vidět, a na praktické dotazy týkající se realizace. Následující tabulka shrnuje hlavní tematické kategorie a jejich četnost.

Kategorie	Počet zmínek	Příklad komentáře
Houpačky a kolotoče	~12	„Budou tam klasický houpačky? Ja je považuju za nejlepší věc na hřišti.“
Sportovní prvky	~8	„Chtěl bych fotbalové hřiště, rád hraju fotbal.“
Lezecká stěna / parkour	~6	„Líbila by se mi menší lezecká stěna na tomto hřišti.“
Dotazy na realizaci	~8	„Kdy to bude postaveno??“
Vodní prvky a stín	~4	„Hřiště by bylo hodně fajn ale chtělo by to na léto nějakou vodní mlhu.“
Oplocení a bezpečnost	~4	„Bylo by fajn kdyby kolem hřiště byl plot aby tam necurali a nelákalo pejsci.“
Ostatní	~10	Různé nápady, vtipné komentáře, poděkování

Nejčastějším tématem v komentářích dětí jsou houpačky a kolotoče, které v původním dotazníku nebyly jako možnost vůbec nabídnuty. Dvanáct dětí výslovně požaduje houpačky, což z nich činí nejčastěji zmiňovaný herní prvek mimo původní nabídku. Děti si rovněž přejí sportovní prvky (fotbal, ping-pong, workout) a lezeckou stěnu. Dotazy na realizaci (kdy, kde, jak) ukazují, že děti mají o projekt skutečný zájem a chtějí vědět, kdy bude hřiště k dispozici. Požadavky na oplocení a vodní prvky se shodují s prioritami rodičů.

4.2 Komentáže rodičů (259 komentářů)

Komentáže rodičů jsou výrazně obsáhlejší a tematicky pestřejší než komentáře dětí. Odhalují řadu problémů a potřeb, které v uzavřených otázkách nebyly zachyceny. Následující tabulka uvádí hlavní tematické kategorie seřazené podle četnosti.

Kategorie	Počet	Klíčový motiv
Bezpečnost a problematické osoby	~55	Bezdomovci, narkomani, potřeba kamer a oplocení
Zastínění a zeleň	~45	Stromy, plachty, hřiště je v létě nepoužitelné bez stínu
Houpačky	~35	Klasické houpačky nejvíce chybí, pro malé i velké děti
Oplocení a psi	~30	Plot proti psům, psí exkrementy, bezpečnost dětí
Prvky pro starší děti / teens	~25	Parkour, workout, basket, ping-pong, prvky 10+
Vodní prvky a pítka	~20	Pitná voda, mlhovač, vodní prvek pro osvěžení
Toalety a zázemí	~20	WC, přebalovací pult, umyvadlo
Prvky pro nejmenší děti	~15	Houpačka s košíkem pro batolata, pískoviště, 2–3 roky
Trampolíny – bezpečnost	~12	Nebezpečné, existují nedaleko, raději v zemi
Materiál skluzavky	~10	Kov pálí, nepoužitelná v létě, použít jiný materiál
Údržba kostky	~5	Vnitřek kostky těžko čistit, přitahuje nevhodné osoby
Skládka kovů	~8	Sousední sběrna přitahuje problémové osoby
Koncepční návrh	~8	Potřeba architektonického pojetí, nejen skládání prvků
Stojany na kola	~3	Cyklistické stojany chybí na okolních hřištích
Ostatní	~15	Různé podněty a nápady

4.2.1 Bezpečnost a problematické osoby

Nejčastějším tématem v komentářích rodičů jsou obavy o bezpečnost v souvislosti s výskytem lidí bez domova, drogově závislých a dalších problémových osob v bezprostředním okolí plánovaného hřiště. Celkem přibližně 55 rodičů se zmiňuje o této problematice, přičemž mnozí uvádějí, že sousední sběrna kovů a blízkost nádraží přitahují nežádoucí individua. Rodiče opakovaně požadují oplocení hřiště, kamerový systém a noční uzamykání. Typický komentář zní: „V okolí se nacházejí bezdomovci, tak není vhodné instalovat nic, na čem mohou ležet a tím obtěžovat ostatní.“ Mnoho rodičů se také obává, že hamaka a klasické lavičky budou přitahovat bezdomovce k přespávání.

4.2.2 Zastínění a zeleň

Druhým nejčastějším tématem je nedostatek stínu na plánovaném místě. 45 rodičů zdůrazňuje, že lokalita u nádraží je v letních měsících extrémně vystavena slunci a bez zastínění bude hřiště v horkých dnech prakticky nepoužitelné. Rodiče navrhují výsadbu stromů, instalaci stínících plachet nebo jiných prvků poskytujících stín. Někteří rodiče rovněž upozorňují, že kovové skluzavky se na slunci silně zahřívají a mohou způsobit popáleniny, a žádají použití alternativních materiálů.

4.2.3 Houpačky – nejvíce postrádaný prvek

Celkem přibližně 35 rodičů výslovně požaduje instalaci houpaček, které v původním dotazníku nebyly jako možnost vůbec nabídnuty. Rodiče zdůrazňují, že houpačky patří k nejpobulárnějším prvkům na dětských hřištích a jsou vždy plně obsazené. Mnozí požadují houpačky pro různé věkové kategorie: klasické řetízkové houpačky pro větší děti i bezpečnostní houpačky s košíkem pro batolata. Někteří rodiče uvádějí, že houpačky jsou pro nejmenší děti v podstatě jediným vhodným prvkem na hřištích určených primárně pro starší děti.

4.2.4 Oplocení a psi

Přibližně 30 rodičů požaduje oplocení hřiště, a to ze dvou hlavních důvodů: zabránění vstupu psům (a tím i psím exkrementům na hřišti) a ochrana dětí před útekem na blízkou vozovku. Rodiče uvádějí, že v okolí je velký počet pejskařů, kteří současnou zelenou plochu využívají k venčení psů, a bez plotu bude tento problém na hřišti pokračovat. Oplocení je vnímáno jako naprosto nezbytný prvek pro zajištění bezpečnosti a čistoty hřiště.

4.2.5 Prvky pro starší děti a teenagers

Celkem přibližně 25 rodičů upozorňuje na nedostatek prvků pro starší děti (10+ let) a teenagery. Navrhované prvky zahrnují parkourové prvky, workoutové hřiště, basketbalový koš, pingpongový stůl, malou fotbalovou branku nebo boulderovou stěnu. Rodiče zdůrazňují, že v Nuslích a okolí chybí prostor, kde by se starší děti a teenageři mohli smysluplně pohybovat a trávit čas. Tento požadavek je v souladu s daty z uzavřených otázek, která ukazují, že starší děti hodnotí nabízené prvky kritičtěji.

4.2.6 Vodní prvky, pítka a toalety

Dohromady přibližně 40 rodičů požaduje instalaci pítka s pitnou vodou, vodního herního prvku (mlhovač, rozprašovač) nebo alespoň základní zázemí v podobě toalet. Rodiče uvádějí, že v letních měsících je v lokalitě velmi horko a absence zdroje vody je významným nedostatkem. Toalety jsou považovány za nezbytné pro delší pobyty s dětmi na hřišti. Někteří rodiče požadují i přebalovací pult pro nejmenší děti. Tento požadavek je logický vzhledem k tomu, že okolní hřiště tato zařízení zpravidla postrádají.

4.2.7 Další významná témata

Mezi další často zmiňovaná témata patří obavy o bezpečnost trampolín (12 rodičů), materiál skluzavky (10 rodičů varuje před kovem, který se na slunci přehřívá), údržba vnitřku kostky (5 rodičů se obává, že se kostka stane magnetem pro nevhodné aktivity a bude obtížně čistitelná), požadavky na prvky pro nejmenší děti (15 rodičů, zejména pískoviště a bezpečnostní houpačka pro batolata) a kritika samotného koncepčního přístupu (8 rodičů požaduje architektonické pojetí místo mechanického skládání typových prvků vedle sebe). Zmínky o sousední sběrně kovů (8 rodičů) se překrývají s tématem bezpečnosti a problematiky nežádoucích osob v okolí hřiště.

5. Klíčová zjištění a shrnutí

Na základě komplexní analýzy dat z dotazníkového šetření lze formulovat následující klíčová zjištění, která by měla být zohledněna při rozhodování o podobě nového dětského hřiště.

5.1 Preference herních prvků

Šplhací herní soustava se skluzavkou je jednoznačně preferovaným prvkem jak mezi dětmi (85,0 % pozitivních odpovědí), tak mezi rodiči (84,9 %). Kostka s tobogánem získala výrazně nižší hodnocení – zejména u rodičů dosáhla pozitivní odpověď pouze 53,0 %. Rozdíl mezi oběma prvky je patrný napříč všemi věkovými kategoriemi a podskupinami rodičů. Šplhací soustava je vnímána jako pestřejší, bezpečnější a pro širší věkové spektrum vhodnější prvek. Kostka s tobogánem je navíc spojena s obavami o údržbu vnitřku, zmíněnou rovněž několika žáky v rámci participace ve školách, přitahování nevhodných osob a nižší kapacitu (v kostce se může hrát omezený počet dětí najednou).

5.2 Trampolíny

Preference trampolín se liší mezi dětmi a rodiči. Děti mírně preferují dvě menší kulaté trampolíny (40,3 %) před jednou velkou čtvercovou (35,9 %), ale rozdíl není velký. Rodiče naopak výrazně preferují dvě menší trampolíny (60,1 %) a významná menšina (12,9 %) považuje trampolíny za nevhodné pro toto hřiště. Obavy o bezpečnost jsou hlavním důvodem odmítavého postoje, přičemž někteří rodiče poukazují na existenci trampolín v nedalekém parku Jiřího Koláře a pochybnosti o přínosu další instalace.

5.3 Mobiliář – rozdílné preference dětí a rodičů

Děti jednoznačně preferují hamaku (78,6 %), kterou vnímají spíše jako herní prvek. Rodiče logicky upřednostňují praktičtější lavičku s opěradlem (70,4 %). Tento rozdíl odráží odlišné potřeby obou skupin – děti hledají na hřišti především zábavu a dobrodružství, zatímco rodiče potřebují pohodlné místo pro sledování dětí a odpočinek. Optimální řešení by mělo zahrnovat oba typy sezení, aby uspokojilo potřeby všech uživatelů.

5.4 Poptávka po houpačkách

Nejočekávanějším zjištěním z otevřených otázek je silná poptávka po houpačkách, které nebyly zahrnuty do uzavřených otázek. Celkem 35 rodičů a 12 dětí výslovně požaduje houpačky, což z nich činí nejčastěji zmiňovaný prvek, který nebyl součástí původního výběru. Houpačky jsou vnímány jako základní vybavení každého dětského hřiště a jejich absence v návrhu je vnímána jako významný nedostatek. Rodiče požadují houpačky pro různé věkové kategorie – od bezpečnostních houpaček s košíkem pro batolata až po klasické řetízkové houpačky pro starší děti.

5.5 Bezpečnost a okolí hřiště

Dominantním tématem v komentářích rodičů jsou obavy o bezpečnost v souvislosti s výskytem bezdomovců, narkomanů a dalších problémových osob v okolí hřiště. Celkem 55 rodičů se zmiňuje o této problematice, přičemž mnozí odkazují na sousední sběrna kovů jako na zdroj nežádoucích aktivit. Požadavky na oplocení, kamerový systém a noční uzamykání jsou velmi časté. Tato témata se překrývají s požadavky na oplocení proti psům (30 rodičů) a představují kritický faktor pro celkovou přijatelnost hřiště širší veřejností.

5.6 Chybějící infrastruktura

Komentáře rodičů odhalily systematický nedostatek základní infrastruktury v lokalitě: chybí zastínění (45 rodičů), zdroj pitné vody (20 rodičů), toalety (20 rodičů) a cyklistické stojany (3 rodiče). V kombinaci s vystavením plochy slunci je to závažné omezení pro využitelnost hřiště v letních měsících.